

der kan rekvirere Ekspropriation; han gør det i Henhold til Jærnbanelovene, som give ham den fornødne Bemyndigelse, og der kan overhovedet ikke eksproprieres til et Jærnbaneanlæg, det være sig offentligt eller privat, uden at Ministeren har sagt: Nu maa der eksproprieres, der og der maa der eksproprieres. Det kan naturligvis ikke altid stille sig, som Forholdet har været ved Bestre Kirkegaard, hvor Ministeren i Forvejen giver Planer om, hvilke Arealer der skal eksproprieres, thi det maa ofte afgøres i Marken, men der bliver altid forelagt Kommissionen Kort og Fortegnelse over Jordlodder, og i Henhold til dem sker Ekspropriationen. Der er altsaa ikke Tale om, at Ministeren overlader nogen som helst Myndighed til den private eller lader ham afgøre det Spørgsmaal, hvorvidt der maa eksproprieres; det maa Ministeren selv tage Ansvar for. Altsaa det, det ærede Medlem talte om: Privatfolk, der komme ind paa anden Mands Grund og skulle respekteres, det er ganske overflødig Tale. Det var et Punkt, jeg var skyldig at nævne. — Jeg skal ellers ikke komme ind paa ret meget, men et andet Punkt maa jeg dog ogsaa bekræftige mig med et Øjeblik. Det ærede Medlem var kommet til det Resultat, at Ministeren kunde faa Jord nok ved at tage Jyld i Kalvebodstrand, og det ærede Medlem var forarget over, at jeg havde sagt, at den Udvej kunde jeg ikke bruge, fordi den kostede Penge. Sagen er den, at den Sum, som er bevilget til Jærnbaneanlægene, føler jeg mig forpligtet til at overholde, og jeg tillader mig at paa- staa, at det har jeg hidtil gjort ved ethvert Jærnbaneanlæg, men inden for den Sum, det lyder paa, kan jeg ikke faa Jyld i Kalvebodstrand. Jeg maa altsaa komme til Overstridelse, og en Overstridelse paa Hundredetusinder, eller jeg maa forelægge Lovene igen, og ingen af Delene finder jeg forsvareligt eller rigtigt. Forholdet er ikke ganske, som det ærede Medlem sagde — men det er for øvrigt en Bagatel — at Transporten af den Jord, der staffles til Beje fra Bestre Kirkegaard, koster 4½ Kr. Den koster, naar jeg skal opgive det nøjagtig, 3,85 Kr. pr. Kubikfavn. Hvor man et andet Sted, der ligger længere borte end Kirkegaarden, kan tage Jyld, koster Transporten 4,40 Kr.; derfor angav jeg i Gaar Prisen til omkring

4 Kr. for Transporten i det hele; jeg kunde nok ogsaa gaa noget højere uden at overstride Bevillingen, men jeg kunde ikke gaa til 7½ Kr. uden at komme til Overstridelse paa Hundredetusinder, og derfor er den Udvej lukket. Jeg vilde ønske, at den ikke var lukket. Jeg har tidligere sagt, og dert er det ærede Medlem enig med mig, at det vilde være en heldig Udvej af andre Grunde; ikke af Hensyn til Jærnbanen, men for at danne en ny Indgang til Kjøbenhavn. Jeg havde i sin Tid under Overvejelse, om jeg ikke kunde løste Overslaget for Banen saa meget, at man kunde paaregne Jyld taget fra Kalvebodstrand. Den Gang regnede vi noget højere, saaledes at Jordmassen, tilvejebragt fra Kalvebodstrand, vilde koste omtrent det dobbelte af, hvad den koster fra Land. Nu siger det ærede Medlem altsaa: foruden Transporten skal Ministeren udrede Ekspropriationsudgifterne. Det er rigtigt, men det ærede Medlem maa dog vide, at Ekspropriationsudgifterne ikke ere bevilgede under Jærnbaneanlægget, ikke ere medtagne i den Sum, der er anslaaet. I de Millioner, der staa opførte til Jærnbaneanlæg, er der intet opført til Ekspropriationen; der staar kun i al Almindelighed, at Ekspropriationsudgifterne afholdes paa sædvanlig Maade uden for den bevilgede Sum. Selvfølgelig er det Ministerens Pligt at komme saa billigt fra det som muligt, men Ekspropriationsudgiften regnes ikke med under Overslaget og er ikke bevilget af Rigsdagen uden ganske i Almindelighed, idet den betegnes som en Udgift, der kan afholdes. Den kan heller ikke være bevilget, da det er umuligt at anslaa den, før man er kommen ud i Marken og ser, hvilken Pris der skal betales for Jord- erhvervelse.

Det ærede 12te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) maa jeg ogsaa sige et Par Ord til. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har set, at man hele Tiden staar over for Ministeren, at det er Ministeren, der eksproprierer, og at derfor det ærede Medlem før Besigtigelsen og inden Ekspropriationen vilde have haft fri Afgang direkte til mig. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har set det, ellers kunde han ikke have sagt, hvad han sagde i Gaar, at man ikke vilde have naaet det Maal, man er kommen til uden ad den nu valgte Vej, og at det, som